

Kirsten Jørgensens prædiken 3. søndag efter påske

Taler

Kirsten Jørgensen
Provst

Dato

21. april 2024

Sted

Godthaabskirken

Omstændigheder**Prædikentekster**

Anden Mosebog kapitel 3, vers 1-7; 10-13
Johannesevangeliet kapitel 14, vers 1-11

Salmer

Du, Herre Krist
Herre, vi tror
Se, hvilket menneske
Du fødtes på jord
Krist stod op af døde

Jeg kan huske, at jeg så den brændende tornebusk i Sankt Katharinas Kloster midt i Sinai. Den var der, hvor Moses så den brændende tornebusk og kejser Konstatin den Stores mor, Helena, byggede et kapel. Jeg kan huske, at den ikke brændte men lignede en tør vinterbusk i en dansk have.

Jeg kan huske krucifikset i vejsiden ved landsbyen Stubberup på halvøen Hindsholm nord for Kerteminde. En tre meter høj Jesus af træ.

Jeg kan huske Fadervor-kapellet på toppen af Oliebjerget i Jerusalem med fadervor på over 100 forskellige sprog. Jeg kan huske, at det er Jesus, der har lært mennesker at bede den bøn.

Jeg kan huske amerikanske turister på Via Dolorosa, Smertens Vej, og at de fleste var ret tykke og havde store kameraer på maven.

Jeg kan huske min hånd på den kølige marmorstjerne i gulvet i fødselskirken i Betlehem.

Jeg kan huske skudhullerne i væggen i den lutherske kirke i Betlehem.

Jeg kan huske at spise småkager i en forladt kirke fra 500-tallet på en bakke nord for Aleppo i Syrien, mens jeg så ud over olivenmarkerne. Jeg kan huske, at jeg tænkte, at det er det helligste sted, jeg har været.

Jeg kan huske et billede af maleren Caravaggio i en kirke i Rom. Jeg kan huske, at de tog Jesus ned af korset, og at hans store fødder stak op i mit ansigt.

Jeg kan huske at drikke sherry i den anglikanske kirke i Hong Kong.

Jeg kan huske at sidde på min mors skød juleaften i min barndoms kirke, og at jeg godt kunne lide at synge ”Dans lille barn, på moders skød”.

Jeg kan huske at høre julemanden gå med træsko på uden for vores stuevinduer.

Jeg kan huske, da min veninde fortalte mig, at julemanden ikke findes.

Jeg kan huske de stencilerede undervisningsark i konfirmationsforberedelsen. Jeg kan huske, at præsten var doven, og at det var kedeligt.

Jeg kan huske det blanke sted, som alle ville røre ved, på statuen af Sankt Peter i hans kirke i Rom.

Jeg kan ikke huske, hvornår jeg første gang tænkte på Jesus.

Jeg kan huske alt det farvede glas i kapellet Saint Chapelle i Paris.

Jeg kan huske at stå i ruinen af et af de tidligste dåbskapeller i verden, ved bredden af Eufrat i Syrien.

Jeg kan huske kvinden, der bad til Gud for mig hver aften, da jeg var syg. Og jeg kan huske, at jeg takkede hende for det 18 år efter, og at hun sagde, at hun stadig bad for mig hver aften.

2.

I er en meget høflig og lydhør menighed, og jeg tror, at I har hørt godt efter alt

det, jeg nu har fortalt jer, og som jeg husker. Men jeg håber også, at jeg har drevet jeres tanker på vej, og at I undervejs er kommet i tanke om ting, som I husker. Ikke bare alle ting om alt. Men det, I husker om, hvor og hvornår og hvordan, I mødte Jesus eller Gud eller bare det guddommelige, på vej i jeres liv. Det er det, jeg husker, og som jeg nu har fortalt jer om: Steder og møder på min livsvej, hvor min færd på det horisontale plan, rundt og ud i verden er blevet ramt af noget vertikalt – noget, der kom ned fra himlen og havde med det himmelske at gøre: En ganske særlig spiritualitet i en forladt kirke i Aleppo; en barndomserindring fra juleaften i familiens sognekirke i en fynsk landsby; det synlige tegn på kampen for at overleve i en kirkemur i Betlehem. Det er alt sammen steder på min vej, der er blevet krydset af Jesus' vej på jorden. For han er jo vejen og sandheden og livet, siger han. Han findes ikke eet bestemt sted, som fx i den syvende himmel eller i en særlig berømt kirke et særligt sted på kloden. Han er ikke kun i dit hjerte. Han bor i det hele taget slet ikke fast nogen steder, men går gennem verden og er alle vegne, og du kan møde ham alle mulige sandsynlige og usandsynlige steder. Du møder ham, fordi han er vejen. Han er vejen i dit liv.

De steder, jeg har mødt ham på vejen, har både været steder, hvor han var der helt uimodsagt og tydeligt. Som fadervor på dansk i et kapel på toppen af Oliebjerget i Jerusalem. Men det har også været steder, hvor hans tilstedeværelse blev modsagt; fx af affyret ammunition mod en kirke i Betlehem; af en uinspireret og doven konfirmandpræst; af masseturisme, der tramper hen over de brosten, som Jesus spildte sit blod på, mens de leder efter et godt fotomotiv – med dem selv på. Men uanset om tegnene på vejen har stået i deres guddommelige renhed, eller der er tale om modsigelser af Jesus' væsen, så er de stadig tegn på, at han er her, alle vegne. At han stadig er en vej på jorden.

3.

Måske spørger du, hvem Gud er. Du gentager et spørgsmål, der er blevet stillet et uendeligt antal gange. Moses spurgte: Hvem skal jeg sige, du er? Og Thoms og Filip spurgte: Hvor går du hen? - og vis os Gud.

Hvem er Gud? Da Moses spurgte, svarede Gud: Jeg er den, jeg er. Det svar har mennesker fundet mærkeligt, mystisk, dybsindigt, mangetydigt. Men hvad nu,

hvis det i virkeligheden er meget enkelt: Jeg, Gud, er ikke noget sært og uforståeligt, jeg er den, der taler til dig lige her, jeg er din Gud, der tror på dig og beder dig om noget, som du bare skal gøre.

Og Jesus svarer småirriteret Thomas og Filip: så lang tid har jeg være hos jer, og I kender mig ikke?! Og så svarer han: Jeg er i Faderen og Faderen er i mig. Tro mig, jeg er i Faderen, og Faderen er i mig. Hvis ikke, tilføjer Jesus så, hvis ikke, så tro på grund af selve gerningerne.

Det er en meget langmodig og generøs Jesus, der taler her. Han siger til Thomas, Filip og alle os, at hvis vi har svært ved at acceptere og fatte, at der er enhed og sammenfald mellem Gud og Jesus og altså, at Jesus ER Gud, og at det er ham, vi skal tro på, så drop bare at spekulere mere over det. I behøver ikke fordybe jer og fare vild i spekulationer over, hvem Gud mon er. I kan bare se på de handlinger, der følger på den vej, som Jesus går gennem verden. Se, hvordan han lukker de udstødte ind i fællesskabet; se, hvordan han drager omsorg for de fattige; se, hvordan han helbreder hjerte og krop; se, hvordan han kæmper for frihed og fred; se, hvordan han angriber ondskabens rod; se, hvordan han sejrer over døden.

Hvis du vil vide, hvem Gud er, så læs fortællingen om Jesus. Gå på din vej ud i din verden og se, hvordan han har sat sig spor. Hvordan han har banet en vej gennem verden og efterladt millioner af tegn på, hvem han er. Tegn, du kan se, som fx den kirke, du sidder i lige nu; den salmebog, du holder i din hånd, den kærlighed og tilgivelse, som du ved, du selv har mødt. Det ansvar for medmennesket du ved, du har. Det kloster, den kirke, det hospital, den institution, der er bygget i hans navn. Overalt, hvor Jesus har banet vejen, er der tegn på, at Gud er her.

Gud er Vejen. Jesus er din vej i verden.

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

3. søndag efter påske, Anden tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/kirsten-jorgensens-praediken-3-sondag-efter-paske>